

Viite

Asia

Syktyvkarin metsäseminaarin keskustelut 6.4.2006

Asiasanat	VENÄJÄ, KESTÄVÄ METSÄTALOUS
Hoitaa UM	ITÄ-22
Hoitaa UE	MOS
Koordinoi	
Tiedoksi	EUR-13; GLO-01; GLO-02; GLO-54; ITÄ-01; ITÄ-02; ITÄ-23; ITÄ-24; ITÄ-25; KEO-12; KPO-05; KPO-06; KPO-07; OIK-33; POL-06; STU-00 EUE; KSL-05; MSK; PET; PIE; VAR KTM; MMM/MEO; SM/UO; SP/BOFIT; VM; VNK; YM; YM/ALO; YM/KVY

Presidentti Putin osallistui 6.4.2006 Syktyvkarissa pidettyyn metsäseminaariin, jonka päätelmät tulevat ohjaamaan metsäsektorin kehitystä lähivuodet.

Syktyvkarissa Putin mm. nimesi metsäsektorin kansantalouden kannalta tärkeimmäksi sektoriksi. Putinin mukaan Venäjän keskeiset tavoitteet metsäsektorilla ovat raakapuun viennin muodossa tapahtuvan valtion metsävarojen tuhlauksen lopettaminen ja oman metsäteollisuuden lisääminen, laittomien hakkuiden vastustaminen sekä metsäsektorin toimintaympäristön vakauttaminen.

Ohessa Syktyvkarin metsäseminaarista julkaistut keskustelut suomeksi ja venäjäksi.

LIITTEET

2 kpl, sähköisesti

VLADIMIR PUTIN LÄHTI METSÄÄN

Venäjän presidentti Vladimir Putin lensi Syktyvkarin kaupunkiin ja selvitti paikan päällä maan metsäteollisuuden tilaa ja sen tulevaisuutta. Selvisi, että monia vaiheita läpikäynyt metsälaki hyväksytään lähiaikoina valtionduuman kevätkauden aikana. Tämän lisäksi Putin ilmoitti, että häntä ei tarvitse pelotella Maailman kauppajärjestöllä (hän ei pelkää sitä), ja että metsäalan liiketoiminnalle on laadittava sellaiset säännöt että hän voi tuntea itsensä täysin tyytyväiseksi.

Ihminen on luotu sellaiseksi niin että aika ohjaa hänen ajatuksenjuoksuaan. Juuri näillä sanoilla alkaa Syktyvkarin metsäteollisuuslaitoksen (SLK) mainoslehtinen. Minun ajatuksenjuoksuaani teollisuuslaitoksessa ohjaa kuitenkin haju. Siihen malliin haisee puutavara, jota jossain lähistöllä työstetään selluloosaksi. Samalta haisee mädistä kananmunista tehty lämmin salaatti, hapankaali tai camembert-juusto.

Lumi teollisuuskombinaatin ympärillä näyttää tiiviin ruskean kartonkikerroksen peittämältä.

- Entä sitten? Ei täällä ole sen likaisempaa kuin Moskovassakaan, kohauttaa harteitaan paperinvalmistusyksikkö numero kahden teknologi Aleksandr.

- Eikö haju häiritse teitä? kysyn.

- Haju? Mikä haju? hän ihmettelee. - Haiseeko täällä mielestänne jollekin? Neljä vuotta sitten täällä haisi; jopa kaupungissa jossa asumme oli mahdotonta hengittää. Ei täällä aina näin haise.

- Mistä se riippuu haiseeko vai ei?

- Tuulensuunnasta, selvittää teknologi.

Tehdashalliin pystytetty koroke havainnollistaa yrityksen asemaa metsälakiin nähden, jota Putinin on aikomus käsitellä Syktyvkarin kokouksessa. Yhtenä kiireellisimmistä toimenpiteistä alan elinvoimaisuuden parantamiseksi itävaltalaisyhtiö "Syktyvkarin puunjalostuskombinaatin Mondin business paperin johto, Syktyvkarin puunjalostuskombinaatin omistaja, ehdottaa metsäpalstojen vuokraajan nostamista 99 vuoteen, haastaa valtion korvaamaan metsänhoitotoimia ja rahoittamaan jokien leventämistä puutavaran vesitiekuljetuksia varten. Käy selväksi, että yrityksen johdon pyrkimykset yksityisen ja valtiollisen sektorin väliseen kumppanuuteen ovat kehittyneet mittasuhteiltaan jo sopimattomiksi.

Syktyvkarista noin 30 kilometrin päässä sijaitsevalla metsätyömaalla kaikki on valmista presidentin saapumista varten. Metsäaukiolle on siroteltu, ellen vallon erehdy, kymmeniä autokuormallisia soraa. Aukion laidalla seisoo uusinta tekniikkaa, Timberjackin hakkuukone hyristää kauniisti kahta sirkkelilevyä. Hiekoitetulle aukiolle saapunut Putin on vähällä kulkea hakkuukoneen ohi, kunnes joku häntä saattavista ministereistä kiinnittää siihen huomiota. Silmänräpäyksessä ahnas rautainen käpälä tarttuu kiinni puunrunkoon, metallilevyt sahaavat sen ja runko rysähtää maahan - vastakkaiseen suuntaan presidentistä (ikään kuin sattumalta). Samassa toinen metallitassu nylkee männyn kokonaan. Muutaman sekunnin kuluttua runko on sahattu kymmeneksi pölliksi. Koittaa jotenkin tympeä hetki.

- Ajatelkaapa, yksi tällainen kone ja 120 henkilöä muuttuu heti tarpeettomaksi, kertoo pirteänä talouskehitys- ja kauppaministeri German Gref joka seisoo syrjämpänä presidentistä. - Toisin sanoen työn tuottavuus kasvaa 120-kertaiseksi.

- Ihanko satakaksikymmenkertaiseksi, epäröin.
- Kyllä, olemme laskeneet sen, sanoo Gref. - Sata ja kaksikymmentä. Koneessahan on tietokoneet. Kun on yksi tuollainen tietokone, 12 toimittajaa muuttuu tarpeettomaksi.
- Kaksi tuollaista tietokonetta ja kokonainen ministeriö saa heittäytyä vapaalle, lisään.
- Aivan, myöntyy German Gref yllättäen. - Tämä on oikein erinomainen peli.

Presidentti Putin näyttää sen sijaan ilman erityistä riemua seuraavan kuinka kone saa puunrungot luomaan nahkansa. Mahdollisesti muistelee nuoruutensa aikoja rakennusprikaatilaisena (jossa hän myös teki metsähommia), oman työnsä alhaista tuottavuutta ja korkeaa tuhannen ruplan kuukausipalkkaansa - kiitos sen, että Timbejackeja ei silloin vielä ollut olemassa.

Putin viipyy metsätyömaalla kymmenisen minuuttia. Hänen Syktyvkarin-vierailunsa pääasiallisena aiheena on metsätalouden ja -teollisuuden ongelmia käsittelevä kokous.

Presidentti Putin avaa kokouksen tasavallan hallintoviranomaisten tiloissa, pienessä kokoussalissa, joka muistuttaa karjalaiseen koivuun tehtyä onkaloa ja jopa ikkunalaudat ja -puitteet on koristeltu. Hän ryhtyy heti puhumaan viime päivien lempiaiheestaan: käsittelemättömästä puutavarasta. Puuta viedään ulkomaille, jossa se eittämättä jalostetaan eteenpäin.

- Naapurimaamme tienaa puunjalostuksella, sanoo Vladimir Putin hermostuneena. - miljardeja dollareita! Ja siellä maksetaan veroja ja korotetaan palkkoja! Ja me täällä samaan aikaan jatkamme raakapuun vientiä.

Presidentti tuo energisesti ilmi myös kantansa laittomista hakkuista.

Kokonaiset valtiot ostavat meiltä puutavaraa laittomasti, hän sanoo ärtyneenä. - Olen nähnyt, kuinka ilmiötä vastaan taistellaan meillä avaruustekniikan avulla!

Ilmeestä päätelleen presidentti ei usko tällaisen taistelun tehokkuuteen.

Luonnonvaraministeri Juri Trutnev puhuu maanläheisemmistä aiheista. Hänen mielestään käytettävissä olevien metsien määrää tulisi kasvattaa, toisin sanoen rakentaa metsäautoteitä, ja lisäksi tulisi lakkauttaa kansallisten metsävarojen kategorisointi. Trutnev esittää oman taistelusuunnitelmansa laittomia hakkuita vastaan ja ehdottaa, että raakapuun laillista vientiä vähennettäisiin tullimaksuja korottamalla.

Teollisuus- ja energiaministeri Viktor Hristenko ehdottaa, että suuret kotimaiset puunjalostusyhtiöt saisivat etuoikeuksia puukaupassa. Ehdotus ei ole millään tapaa Putinin mieleen.

- Mitä, tarvitsevatko Rinat ja Smushkin, puunjalostusyhtiöiden johtajat, raakapuuta? Tuskin he sitä käsittelevät, vai miten on?

Yhtiön johtaja Smushkin kieltäytyy liioitellun ripeästi raakapuusta.

- Siinä näette! iloittaa Putin. - Eivät suuryritykset tarvitse näitä etuoikeuksia. Jos he saavat niitä, he eivät ryhdy ostamaan puutavaraa eivätkä 30 000 puutoimittajaa enää käänny heidän puoleensa. Ja jos suuryrityksille antaa etuoikeuksia, ne painuvat puutavaratoimittajien puheille ja ryhtyvät niitä hieromaan, laatimaan iloisia tulevaisuudenkuvia. Jotenkin niin siinä käy, sehän on selvää.

Ministeri Gref sanoo, että kyse on itse asiassa WTO:n vaatimuksesta.

Putin on viime aikoina reagoinut tähän kirjainyhdistelmään varsin hermostuneesti.

- Kuulkaas nyt, hän sanoo. - Meitä ei ole vielä otettu WTO:hon, joten älkää sillä meitä myöskään pelotelko. Ottakoot Venäjän ensin jäseneksi meille sopivin ehdoin, ja ryhtykää te vasta sitten pelottelemaan WTO:lla.

Valtiontalouden tarkastusviraston tilintarkastaja Aleksandr Beljakovia ärsyttää metsäalalla käytävä valloitusota.

- Metsäalan jatkuva sodankäynti, kun siihen liitetään vielä järjestysvallan toiminta, romahduttaa luottamuksen valtiota kohtaan. Ongelmat voidaan ratkaista vain ja ainoastaan tuomioistuimissa.

Herra Beljakov ei ehkä itse asiassa kyseenalaista sitä, että tuomioistuimet ovat merkittäviä aseita valloitusodassa. Ehkä valtiontalouden tarkastusviraston kirjanpitäjän ei tarvitse sitä tietääkään.

Konveks AM -yhtiön toimitusjohtaja Valeri Gandel sanoo, että puuntuottajien ongelmista häntä henkilökohtaisesti eniten koskettaa TV-kanava STS:n asema.

- Onko teistä joku katsonut sitä? hän kysyy ja vilkaisee syrjäsilmillä presidenttiin. - Täytyyhän ajatella nuorempaa sukupolvea! Katsoin kanavaa kerran ja tajusin että TV on kotona tarpeeton esine! Ja samaan aikaan 14-15 -vuotiaat roikkuvat STS:llä. Enkä ole kertaakaan nähnyt kanavalla mitään metsäalaan liittyvää!

Ei ole siis nyt täysin poissuljettua, etteikö kyseisellä TV-kanavalla olisi lähiaikoina odotettavissa uutuussarja nimeltään *Metsän poika tahdon olla*.

Putin antaa puheenvuoron ministeri German Grefille, joka kertoo että metsälaki on 99-prosenttisesti valmis ja tulee hyväksytyksi duuman kevätkaudella.

- Tuntuu oudolta saada nyt sellaisia kommentteja, että metsälakia laadittaessa ei ole kuultu liike-elämän ääntä, ilmoittaa Gref. Niitä muutamia täysin mielikuvituksellisia ehdotuksia lukuun ottamatta, joita lakiluonnoksiin siis aina tehdään, metsälakiin tehtiin kolme tuhatta muutosta. Se on jonkin verran; maalakiin tehtiin viisi tuhatta muutosta. Jos teillä on nyt esittää radikaaleja parannusehdotuksia metsälakiin niin antakaa kuulua, saatetaan vielä ehtiä parissa viikossa. Olemme ottaneet paljon huomioon. Esimerkiksi yksityissektorin pyytämä 99 vuoden vuokra-aika, sekin on metsälaissa.

Keskustelu lähtee käsittelemään viranomaisten ja liike-elämän kontakteista metsäalalla sekä siitä, miksi venäläiset tuottajat toimittavat vientiin mieluiten raaka-ainetta tai puolivalmiita tuotteita.

- Täytyy tehdä niin kuin Viktor Hristenko teki autoteollisuuden puolella, sanoo Putin mietittyään selvästi hetken mitä sanoa. - Tulee laatia selvät säännöt. Jotta kaikille kävisi selväksi että työ on tehtävä täällä Venäjällä. Silloin kaikki ovat tyytyväisiä.

Nämä sanat kuultuaan kokouksen osallistujat hymyilevät aurinkoisesti. He ovat jo tyytyväisiä.

Lesgazeta.ru / **nro 12-13 (142-143), 6.4.2006**

TARKKA RAPORTTI METSÄTALouden JA METSÄTEOLLISUUSKOMPLEKsin KEHITTÄMISKOKOUKSESTA (SYKTYVKAR, 6.4.2006)

Vladimir Putin, Venäjän federaation presidentti:

Hyvää päivää arvoisat kollegat!

Haluaisin keskustella kanssanne metsätalouden tilasta, puhua metsäteollisuuskompleksin tämänhetkisestä tilanteesta ja sen kehitysnäkymistä.

Meidän on tehtävä perustavaa laatua oleva päätös: hyväksyttävä metsälaki. Tänään meillä on mahdollisuus puhua kaikista niistä ongelmista, joita meillä tällä alalla on. Uskon, että keskustelu on täysin perusteltua tällä kokoonpanolla. Täällä tapaamisessa ovat läsnä hallituksen avainministerit: hallinnonalojen toiminnasta riippuu metsäkompleksin kehitys. Läsnä ovat myös alueiden edustajista ne, jotka toimivat suoranaisesti tällä alalla. Toistan, että tällainen kokoonpano on täysin perusteltu ottaen huomioon, että metsä ei ole pelkästään luonnonriikkaus. Se on yksi Venäjän tärkeimmistä taloudellisista voimista. Ja sen oikeaoppinen käyttö voi tuoda – ja sen täytyy tuoda – valtiolle ja kansalaisillemme vakaan ja vahvan tuoton. Sitä paitsi Venäjän metsä on maamme, mutta myös koko planeetan ekologinen suojakilpi.

Viime aikoina tällä alalla on otettu selkeitä askelia valtion politiikan kehittämisessä. On hyväksytty mm. metsätalouden kehittämiskonsepti vuosille 2003–2010 ja metsäteollisuuden kehittämisen pääsuuntaviivat vuoteen 2015 asti.

Näiden päätösten toteuttaminen on kuitenkin auttanut liikuttamaan kuolleesta pisteestä vain joitakin iänikuisia ongelmia. Esimerkiksi viime vuonna metsänkäytön tuottavuus kasvoi melkein kaksinkertaiseksi. Samoin on onnistuttu murtamaan monivuotinen negatiivinen suuntaus metsänuudistamisessa.

Joitakin positiivisia muutoksia on tapahtunut myös metsäteollisuudessa, mm. alkukäsittelyssä ja puunjalostuksessa. Tuontia korvaavia tuotteita valmistava teollisuus kasvaa, myös sellainen, jossa on mukana ulkomaista pääomaa.

Tänään me kävimme yhdessä tällaisessa yrityksessä. Eittämättä ihan kohtalainen yritys. Täällä on läsnä johtaja, joka kertoi paljon mielenkiintoista. On täysin selvää, että yritys kehittyy, ja kehittyy aika hyvin. Investoijat ja omistajat sijoittavat rahaa – melkoisia summia. Yrityksen kehityssuunnitelmat ovat hyvät. Se heijastuu myös sosiaalialalle. Palkka on mukiinmenevä, vähän alle 18 tuhatta, suunnilleen? Kyllä. Pääasia on, että on kehitysnäkymiä, uusia laitteita.

Kokonaisuudessaan tilanne ei kuitenkaan ole alalla huomattavasti muuttunut. Sen vuoksi haluaisinkin puhua tarkemmin perusasioista, jotka mielestäni vaativat pikaista ratkaisua.

Tilanne ei edelleenkään ole kaiken kaikkiaan kovin ilahduttava. Ja johtuen ennen kaikkea teidän hyvin tuntemistanne ongelmista: tarkoitan nyt ns. pyöröpuuta. Tätä käsittelemättömä puuta me viemme edelleen valtavat määrät ulkomaille. Jos maailman puutavarakaupassa Venäjän valuuttamyyntituloksen osuus on alle kolme prosenttia, niin käsittelemättömän puun eli raakapuun osalta se on 22 prosenttia. Meidän naapurimme hankkivat miljardeja dollareita venäläisellä puulla. Emmekä me tee paljon mitään luodaksemme itsellemme edellytykset puunjalostukselle.

Uusia tullimaksuja, jotka eivät kannustaisi puun vientiä vaan jalostusteollisuuden perustamista Venäjän alueelle, ei ole vielä kukaan säädetty.

Toisinaan meidän johtoasemamme takana puun vientimäärissä on suoranainen kansallisten resurssien haaskaus ja sen seurauksena maamme menettämä hyöty, jonka olisimme voineet saada, jos olisimme itse jalostaneet puut omalla alueellamme.

Me ajamme jatkossakin kuraisia teitä pitkin, jollemme perusta tuotantolaitoksia Venäjän federaation alueelle. Koko jalostuksesta saatava tulohan jää ulkomaille. Verot maksetaan sinne, palkat siellä nousevat, mutta me vain toimitamme raaka-ainetta.

On vakavasti kiinnitettävä huomiota puutavaran laadullisten ominaisuuksien parantamiseen. Te tiedätte hyvin, että metsävarannon uudistaminen tiettyjen puulajien osalta sujuu äärimmäisen hitaasti. Ainoastaan kymmenen prosenttia tarvittavista lajeista on onnistuttu uusimaan.

Minulle esitettiin näyttelyssä se, mitä tässä asiassa ollaan tekemässä, mutta se ei vielä riitä. On selvää, että seitsemän vuosikymmenen aikana voimaperäisesti hakattujen havupuulajien elvyttäminen on mahdotonta tehdä hetkessä. Mutta me emme yritäkään kunnolla ratkaista tätä tehtävää, olemme vasta tulossa siihen. Se ei vielääkään kuulu ensisijaisesti ratkaistaviin asioihin, vaikka sellainen onkin.

Lisäksi tänään nousi esille vielä yksi asia, joka on hyvin ajankohtainen meille, jos haluamme ajatella tulevaisuutta. Kyse on siitä, että johtavissa maissa kehitetään erittäin tehokkaasti uutta metsien uudistamisen teknologiaa. Jos näin jatkuu, niin – kuten eräs kollega sanoi – meidän suuria metsiämme ei pian kukaan tarvitse. Meidän pitää ajatella tätä, ja ajatella hyvissä ajoin. Täällä pitää käyttää myös uusia nykyaikaisia teknologioita, tällä talouden sektorilla tarvitaan high-techiä. Luulen, että tässä asiassa pitää ryhtyä pikaisiin ja konkreettisiin toimenpiteisiin. Haluaisin kuulla tänään teidän ehdotuksianne tästä asiasta.

Mainitsen vielä erään päivänpolttavan ongelman: kysymys on laittomasta, suorastaan barbaarimaisesta metsänhakuusta. Vuosittainen tappio pelkästään kirjatuista hakkuutapauksista on yli viisi miljardia ruplaa.

No nyt minulle näytettiin myös, miten on alettu käyttää avaruustekniikkaa. Varmasti se on ihan hyvä, mutta en ole varma, riittääkö se.

Samaan aikaan tämä on myös kansainvälinen kysymys. Laittoman puun ostavat muut maat. Vuonna 2004 Venäjä teki aloitteen YK:n metsäfoorumissa kansainvälisen oikeudenkäyttöprosessin käynnistämisestä tällä alalla. Sen tarkoitus on mobilisoida voimavarat yhteiseen metsien laittomien hakkuiden ja puukaupan torjuntaan.

Olen vakuuttunut, että tarvitaan ennen kaikkea selkeä sisäinen toimintasuunnitelma, sellaiset toimet, joiden avulla saadaan tiukasti lopetetuksi laiton puunkorjuu ja puukauppa.

Vielä eräs aihe, johon pitää kiinnittää huomiota, on metsäteollisuuskompleksin tehostaminen. Tällä hetkellä sen osuus on vain vähän yli prosentti BKT:stä.

Edelleen, aivan kuten 1990-luvun alussakin, siinä toimii noin 30 tuhatta yritystä. Suurin osa niistä on heikkoja, eivätkä ne pysty huolehtimaan metsien uudistamisesta ja suojelusta, eivätkä varsinkaan kehittämään infrastruktuuriaan harjoittamalla puun syväjalostusta, eikä muunlaistakaan jalostusta ole tarpeeksi.

Tänään me kävimme yrityksessä, joka korjaa puuta. He sanovat varastoissa olevan niin paljon puuta, etteivät tiedä, minne laittaisivat. Tarvitaan jalostusta, sitä on ehdottomasti liian vähän.

Vaikka meillä on erittäin runsaat metsävarat, riippuvuutemme esimerkiksi puu- ja paperituotteiden tuonnista kasvaa vuosi vuodelta, niin kummalliselta ja paradoksaaliselta kuin se tuntuukin. Sen määrä on tänä päivänä jo yli kolme miljardia dollaria.

Sillä summalla me tuomme puu- ja paperituotteita Venäjän federaatioon, joka on itse maailman suurin metsämaa.

Ei meitä muuten tuotteinemme niin mielellään päästetäkään markkinoille, käytetään ei-tariffaarisia rajoituksia, hallinnollisia esteitä, keksitään uusia ja taas uusia syitä, joilla meidän tuotteidemme pääsy markkinoille estetään – ja samaan aikaan me ostamme kolmella miljardilla.

Me olemme jääneet jälkeen myös johtavien syväjalostuksessa käytettävien teknologioiden käyttöönotossa. Minä tiedän, että yhtenä uutena suuntauksena pidetään liimapuurakenteiden valmistusta. Niitäkin me näimme messuilla. Niitä käytetään jo tehokkaasti myös muissa maissa.

Kuulisin mielelläni teidän ehdotuksianne aiheesta, samoin kuin puun käytöstä asuntorakentamisessa. Tänä päivänä sen käyttö on virallisten tietojen mukaan enintään 0,1 prosenttia/m³/asuntoneliometri. Jos otetaan huomioon, että Venäjällä on perinteisesti käytetty puuta omakotitalorakentamisessa, niin luku on erittäin pieni. Samaan aikaan muissa maissa, niin Euroopassa kuin Pohjois-Amerikassakin, asuntorakentamisessa käytetyn puun prosenttiosuus on paljon korkeampi kuin meillä. Vaikka tuntuisi, että meillä on siinä pitkät perinteet.

Luulen, että kotimaisen metsäteollisuuskompleksin kilpailukyky on saavutettavissa vain seuraavin ehdoin.

Ensiksi, on oltava kunnollinen oikeudellinen turva sen kehittämiseksi. Avainasemassa tässä on uusi metsälaki. Kuten tiedätte, tämä lakiehdotus on hyväksytty vasta ensimmäisessä käsittelyssä ja on jo aiheuttanut paljon kiistaa, kritiikkiä ja keskustelua. Ja mikä tärkeintä, tästä työstä vastaavien hallinnonalojen välillä ei ole yksimielisyyttä suhtautumisessa asiaan. Pyytäisin myös täällä läsnä olevia ministereitä poistamaan kaikki ristiriitaisuudet ja etsimään kelvolliset ratkaisut.

Toiseksi, on kannustettava rakenteellisia muutoksia alalla. Maissa, joissa on kehittynyt metsäsektori, tämä liiketoiminta on erittäin integroitunutta. Kuten on jo todettu, meidän maassamme yritykset ovat enimmäkseen pieniä. Totta kai niitäkin tarvitaan, mutta ne eivät toistaiseksi pysty siirtymään puunhakkuusta syväjalostukseen. Niitä pitää auttaa ja luoda uusia edellytyksiä suurten yritysten perustamiselle. On aktivoitava niiden integroitumista tarjoamalla siihen edulliset taloudelliset edellytykset.

Ja kolmanneksi, on luotava suotuisat edellytykset investoinneille puunjalostusteollisuuteen.

Kaikki mainitut aiheet ovat keskenään sidoksissa. Jos niistä jätetään yksikin pois, ongelmaa ei saada kokonaan ratkaistuksi.

Ehdotan, että tänään keskusteltaisiin kaikista näistä suuntauksista. Muistutan, että viime vuoden marraskuussa hallitus teki päätöksen valmistella tähän eli vuoden 2006 maaliskuuhun mennessä tavoiteohjelman puun syväjalostuskapasiteetin kehittämisestä.

Aika on kulunut umpeen, mutta tämä luonnos on vielä hyväksyttävänä eri hallinnonaloilla. Tämä kaikki ilman muuta jäädyttää myös tilannetta alalla, ja todistaa taas kerran, että muutokset etenevät erittäin hitaasti.

Arvoisat kollegat!

Olen tuonut esille vain pinnalla olevat pääseikat, on selvää, että niiden piiri on merkittävästi laajempi. Ehdotan, että kaikista näistä ongelmista puhuttaisiin avoimesti. Haluan vielä kerran sanoa: uskon, että tämä kokoonpano ei ole sattumaa, tarkoittaen sillä, että kysymys ei ole vain tuotannonalasta, vaan myös erittäin merkittävästä osatekijästä miljoonien ihmisten elämässä. Metsä on meidän kansallinen rikkautemme. Siihen pitää suhtautua säästäväisesti, tarkkaavaisesti, varovaisesti, mutta ei pidä unohtaa, että kysymys on myös talouselämän alueesta, jota pitää kehittää: päätösten pitää olla tarkkaan punnittuja, kypsiä ja tarkistettuja, mutta ne pitää tehdä.

Olkaa hyvä, Juri Petrovitsh Trutnev.

Juri TRUTNEV

Venäjän luonnonvaraministeri:

Arvoisa Vladimir Vladimirovitsh! Arvoisat kokoukseen osallistujat!

Sallikaa minun informoida teitä Venäjän metsäsektorin tilasta. Aluksi luonnehtikaamme metsäkompleksin nykyistä tilaa. Venäjällä on eniten maailmassa metsävarantoja. Maassamme kasvaa 82 miljardia kuutiometriä puuta, mikä on lähes neljännes maailman varannoista. Puunkorjuun määrissä olemme valitettavasti vasta neljännellä sijalla maailmassa, meitä ennen ovat USA, Kanada ja Brasilia. Kuten näette, Venäjän federaatioissa korjataan ainoastaan 184 miljoonaa kuutiota puuta eli 6 prosenttia maailman hakkuista. On sanottava, että jos meidän laskennallinen hakkausalamme käytettäisiin kokonaan, maamme markkinaosuus voitaisiin nostaa vähintään 20 prosenttiin.

Nyt muutama sana metsäsektorin roolista maan talouselämässä. Metsäteollisuuskompleksin osuus teollisuustuotteiden kokonaismäärästä on 3,2 prosenttia. Venäjän osuus maailman metsäteollisuustuotteiden viennistä on vain 2 prosenttia. Meidän metsäteollisuuskompleksista saamamme vientitulot ovat esimerkiksi kuusi kertaa pienemmät kuin Kanadan. Syy on yleisesti tunnettu: me myymme suuren osan korjatusta puusta vientiin käsittelemättömänä. Myöhemmin kerron tarkemmin ehdotuksista tilanteen parantamiseksi.

Nyt muutama sana federaation metsävarannon jakautumisesta hallintopiireittäin. Kuten kartasta näkyy, pääosa Venäjän raaka-ainevaroista on keskittynyt Siperian, Luoteis-Venäjän ja Kaukoidän hallintopiireihin. Itse asiassa Uralin takana on yli 60 prosenttia Venäjän metsävaroista.

Tänään me tarkastelemme kaikkia Venäjän metsäteollisuuskompleksiin kehittämiseen liittyviä asioita. Samalla on todettava, että metsäteollisuuskompleksi jakautuu kahteen pääosa-alueeseen.

Ensimmäinen tarkastelee metsää luonnonvarana, siis varsinainen metsätalous. Toinen osatekijä tarkoittaa puun teollista jalostusta, metsäteollisuuskompleksin tuotteiden valmistusta. Luonnonvaraministeriön toimivaltaan kuuluu ensimmäinen tehtävä. Me vastaamme Venäjän metsien uudistamisesta, palon- ja tuholaiсторjunnasta, puuston lajikoostumuksen parantamisesta. Korostan, että metsätalous on ala, joka takaa puun jatkojalostuksen ja sen viennin. On selvää, että tärkeä merkitys on myös sillä, kuinka pitkälle menevää jalostus on, mutta siitä kertovat tarkemmin kollegat.

Tässä asiassa tärkein ohjelma-asiakirja ministeriölle on Venäjän hallituksen vuonna 2003 vahvistama Metsätalouden kehityskonsepti. Sen tarkoituksena on turvata laadukkaan ja saatavilla olevan raaka-aineen saanti venäläisille valmistajille ja vientiyrityksille. Konseptilla on toinenkin tarkoitus: metsien taloudellisen potentiaalın ja suojelutehtävien säilyttäminen, ts. suotuisan elinympäristön luominen ihmisille.

Tarkastelkaamme lyhyesti työmme tuloksia konseptin toteuttamiseksi. Vuoden 2005 tulosten mukaan laskennallisen hakkausalan käyttö on kasvanut 5,2 miljoonalla kuutiometrillä. Samalla pääkäytön hakkuiden osuus kasvaa myös ja on 72 prosenttia. Se kertoo siitä, että puunkorjuusta on tulossa houkutteleva liiketoiminnan ala. Metsätalouden tulot ovat konseptin toteuttamisen aikana kaksinkertaistuneet: vuonna 2002 ne olivat vähän yli 14 miljardia ruplaa, vuonna 2005 yli 28 miljardia.

Viime vuosina on kehitetty edistyksellisiä metsänkäytön mekanismeja, minkä tuloksena maa-alueiden määrä, jotka on vuokrattu pitkäksi ajaksi (yli viideksi vuodeksi), on kaksinkertaistunut. Vuokramaa-alueiden yhteismäärä on kasvanut 10 prosentilla. Niistä on korjattu 77 miljoonaa kuutiota puuta. Tänä päivänä vakiintuneimpia vuokraajia Venäjällä ovat vertikaalisesti integroituneet suurten metsäteollisuusyritysten pohjalta muodostetut rakenteet.

Polttoaine- ja energiatalous-, liikenne- sekä teollisuusyritysten käyttöön annettu metsäala on kasvanut. Jos vuonna 2002 valtion metsävarannosta mainittuun tarkoitukseen oli annettu yhteensä 20 tuhatta hehtaaria, niin vuonna 2005 käytännössä kaikki hakemukset saatiin käsitellyksi ajoissa ja investointihankkeiden toteutukseen annettu metsäpinta-ala oli lähes 50 tuhatta hehtaaria.

Kahden viime vuoden aikana on onnistuttu saavuttamaan positiivinen tasapaino metsien käytön ja uusiutumisen välillä. Vuoteen 2005 verrattuna metsien uudistamistöiden määrä on lisääntynyt, vuoden 2005 loppuun mennessä se oli jo 750 tuhatta hehtaaria. Ennaltaehkäisevien ja palontorjuntatoimenpiteiden lisäämisen sekä uuteen rahoitusperiaatteeseen siirtymisen ansiosta rahaa ei sijoiteta tänä päivänä palonsammutukseen vaan enimmäkseen ennaltaehkäisevään työhön. Metsäpalojen määrä on onnistuttu vähentämään yli kaksinkertaisesti: 37 tuhannesta (vuonna 2002) 16 tuhanteen vuonna 2005. Palanut metsäpinta-ala on pienentynyt 2,5 kertaa, ehkäisty taloudellinen tappio oli 2,3 miljardia ruplaa. Tuholaisten ja sairauksien leviämispesäkkeet ovat vähentyneet kolminkertaisesti metsien terveydentilan seurannan lisäämisen sekä tuhoamis- ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden tehostamisen ansiosta. Tosin on odotettavissa, että vuosi 2006 on varsin vaikea palotilanteen kannalta.

Vielä yksi toiminta-alue, jolla työ aloitettiin käytännössä vasta vuonna 2005, on jo Vladimir Vladimirovitshinkin mainitsema metsävarkauksien ja laittomien hakkuiden torjunta. Vuonna 2005 me aloimme käyttää aktiivisesti kaukoseurantajärjestelmää ja sen suomaa informaatioteknologiaa. Vuoden 2006 suunnitelmissa on tarkoitus ottaa käyttöön avaruusteknologiaa 100 miljoonan metsähehtaarin seurantaan. Vuosien 2007–2008 aikana on tarkoitus ottaa käyttöön tämä teknologia koko tehokkaan metsänkäytön vyöhykkeellä.

Totean, että vuonna 2005 avaruusteknologian avulla tehtävään seurantaan käytettiin alle 50 miljoonaa ruplaa, mutta näin saatiin paljastetuksi ja pannuksi perintään yli 650 miljoonan ruplan taloudellinen tappio. Samaan tähtäävät toimenpiteet, joilla pyritään kannustamaan markkinatoimijoita ottamaan käyttöön vapaaehtoisesti kansainvälisten standardien mukaiset sertifiointit.

V. PUTIN: Entä oletteko saaneet rahaa?

J. TRUTNEV: Toistaiseksi on vasta pantu perintään. Joka tapauksessa kulut on katettu, Vladimir Vladimirovitsh.

V. PUTIN: Ei, kulusumma on katettu vasta sitten, kun te saatte rahat.

J. TRUTNEV: Haluan sanoa, että kulusumma on 50 miljoonaa, perintään pantu summa on 650, kulusumma on jo peritty. Koko summaa valitettavasti ei toistaiseksi.

V. PUTIN: Asia selvä.

J. TRUTNEV: Näin ollen, kuten huomaatte, luonnonvaraministeriö ja Rosleshoz ovat pääasiassa täyttäneet Venäjän hallituksen asettamat tehtävät. Samalla on selvää, että tarvitaan lisätoimenpiteitä, joiden avulla maassamme voidaan lisätä hakattavan metsän määrää ja parantaa sen laatua. Olemme erottaneet neljä pääongelmakohtaa, jotka vaativat ratkaisua.

Ensimmäinen: helppopääsyisen metsämäärän lisääminen.

Toinen: metsäresurssien laadun parantaminen.

Kolmas: metsävarkauksien torjunnan jatkaminen.

Ja neljäs: keskuksen ja alueiden välisten valtuuksien määrittelyn tehostaminen.

Lyhyesti kustakin ongelmasta.

Ensimmäinen: helppopääsyisen metsämäärän lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet. Meillä on selvästi vähemmän metsäautoteitä verrattuna ulkomaisiin kollegoihimme. Tuhatta metsähehtaaria kohti Venäjällä on vain 1,2 km metsäteitä. Vertailun vuoksi: Suomessa tämä luku on 40 km.

Liikenneministeriö on ensimmäistä kertaa viime vuosien aikana huomionnut vuoden 2006 budjetissaan 500 miljoonaa ruplaa metsäteiden rakentamisen rahoittamiseen. On aivan selvää, että nämä varat eivät riitä. Mutta on se jo alku. Me olemme laskeneet metsäautoteiden tarpeen, niiden hinnan sekä mahdollisen metsänkorjuun lisäyksen, jos metsän saatavuus paranee, ja päästiin seuraaviin lukuihin: jos rakennetaan 7,6 tuhatta kilometriä, lisäys talouskäyttöön on 120 miljoonaa kuutiometriä puuta. Mikä on sen taloudellinen vaikutus? Jos teiden rakentamiseen käytetään noin 11 miljardia ruplaa, me voimme saada pelkästään huutokaupoista 18–20 miljardia, mutta on aivan luonnollista, että hyötyä tulee myös BKT:n kasvun muodossa, hyötyä talouselämälle.

Vielä yksi puunkorjuun lisäämistä estävä tekijä ovat edelleen liialliset metsänkäytön rajoitukset. Venäjällä metsämaiden yhteispinta-ala on 776 miljoonaa hehtaaria, niistä 58 prosenttia on aluetta, jolla jostain syystä puunkorjuu on kielletty. Lukuisien ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen käyttöryhmään kuuluvien metsien käytön kieltojen tuloksena hakattavaksi kelpaavasta 44 miljardista puukuutiometristä jää puolet käytön ulkopuolelle.

Näemme, että tässä Venäjä poikkeaa olennaisesti muista maista, meidän rajoituksemme ovat paljon suuremmat. Me ehdotamme, että nykyistä luokitusta tarkistettaisiin, kategoriointi poistettaisiin ja että käytettäväksi sallittu metsä olisi samaa tasoa kuin muualla maailmassa. Tarkasteltavan metsälain uudessa laitoksessa nämä ehdotukset on huomioitu. Jos ehdotukset hyväksytään, tapahtuu ennen kaikkea toiseen ja kolmanteen käyttöryhmään kuuluvan metsän uusjako. Ensimmäinen käyttöryhmä on käytännössä kokonaan entisellään.

Seuraava työsarja: metsäresurssien laadun parantaminen.

Kuten te, Vladimir Vladimirovitsh, jo sanoitte, metsän lajikoostumus on huonontunut viimeisen 50 vuoden aikana. Syynä on ennen kaikkea ollut se, että Venäjän teollisuus käyttää pääasiassa havupuuta. Toinen syy on se, että alueella, jonne on kulkuyhteydet, on metsänkäyttö viime vuosina ollut intensiivistä ja tehokasta ja metsänuudistamisessa on käytetty halvimpia luonnolliseen uudistumiseen perustuvia teknologioita...

Mitä me ehdotamme? Metsien istutusten määrä on vähintään kaksinkertaistettava ja painotettava niiden laadun parantamista. Näiden tehtävien toteutukseen on käytettävä vuosittain noin 4,6 miljardia ruplaa.

Kolmanneksi, laittomien hakkuiden torjunnan jatkaminen. Kuten esillä olevasta kuvasta näkyy, kansainvälisten asiantuntijoiden mukaan maailman markkinoille tulevasta laittomasti hakatusta puusta jopa 15 prosenttia tulee Venäjältä. Meidän asiantuntijoidemme arvioiden mukaan, jotka ovat tehneet tutkimuksen puunkäytön ja -korjuun välisestä tasapainosta, maassa korjataan vuosittain laittomasti puuta vähintään 19 miljoonaa kuutiometriä.

Millaisiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä? Olemme jo jättäneet Venäjän federaation hallitukselle ehdotuksen toimintasuunnitelmaksi laittomien hakkuiden torjumisesta. Ehdotetun suunnitelman tarkoituksena on yhdistää valtiovallan kaikkien asianosaisten elinten voimat metsävarkauksien torjuntaan. On selvää, että tämä ei ole vain hallinnonalojen tehtävä. Suunnitelman toteutuessa saadaan seuraavanlaisia tuloksia: metsävarojen tilan arviointitarkkuus kaksinkertaistuu, 100 prosenttia Venäjän alueesta saadaan kaukoseurannan piiriin, kahden ensimmäisen vuoden kuluessa laittomien hakkuiden määrä vähenee 20–30 prosenttia. Tuloksena budjettiin tulee 2 miljardia ruplaa lisätuloja.

Sitten valtuuksien määrittelyjärjestelmän kehittämisestä metsäresurssien hallinnossa. Federaation lain nro 199 mukaan 1.1.2007 alkaen kaikki metsätalouden hoitoon liittyvät valtuudet annetaan Venäjän federaation subjekteille. Näin ollen palataan ennen vuotta 2003 vallinneeseen hallintojärjestelmään. Federaation subjekteilla on käyttö- ja määräämisoikeudet metsiin, ne huolehtivat metsien suojelusta ja uudistamisesta, ennaltaehkäisevästä työstä ja metsäpalojen sammutuksesta. Venäjän federaation luonnonvaraministeriölle jäävät valtiollisen politiikan kehittämistehtävät metsätalouden alalla.

Tärkeimmät ongelmat, jotka on ratkaistava valtuuksien siirtämisestä johtuen, ovat seuraavanlaisia.

On taattava metsäresurssien saanti investointihankkeille, joita toteutetaan sekä aluetasolla että alueiden välisellä tasolla.

Toiseksi. On kehitettävä mekanismit operatiiviseen metsäpalojen sammutukseen ja tuholaiistorjuntaan alueiden välisellä tasolla.

Ja lopuksi, on järjestettävä valvonta, jonka avulla kontrolloidaan metsäresurssien huutokauppojen avoimuutta ja laillisuutta paikallistasolla.

Arvoisa Vladimir Vladimirovitsh! Yhteenvetona haluaisin sanoa, että metsätalous on valmis tarjoamaan tarvittavat metsäresurssit teollisuuden ja viennin käyttöön. Kuten esillä olevat kuvasta näkyy, käytännössä kaikissa federaation hallintopiireissä lukuun ottamatta Eteläistä hallintopiiriä, on olemassa metsäresurssi, jonka me voimme ottaa käyttöön. Jalostuskapasiteettia tällaisen raaka-ainemäärän käyttämiseksi ei kuitenkaan ole. Tilanne on muodostunut vaikeaksi Itä-Siperiassa ja Kaukoidän hallintopiirissä, joihin on keskittynyt merkittävimmät ja laadukkaimmat metsäresurssit mutta vain 2 prosenttia Venäjän puunjalostuksen tuotantokapasiteetista.

Mitä meidän mielestämme olisi tehtävä, jotta Venäjän federaatioon rakennettaisiin omaa jalostustoimintaa, eikä puu menisi raakana ulkomaille? Ennen kaikkea on nostettava vaiheittain käsittelemättömien arvopuulajien tulleja. On selvää, että sitä ei voi tehdä yhdellä kertaa. Taloudellisen kehityksen ja kaupan ministeriö on tänä vuonna jo ottanut ensi askeleen. Tärkeintä on nyt antaa elinkeinoelämälle merkki siitä, millä vauhdilla ja missä järjestyksessä nostaminen jatkuu.

Toinen hyvin tärkeä kehityksen ja jalostuksen edellytys on se, että suurinvestoijille taataan raaka-ainevarojen saanti. Investoijan, joka sijoittaa miljardeja dollareita esimerkiksi selluloosa- ja paperitehtaan rakentamiseen, on tiedettävä, että hänen puunsaantinsa on turvattu. Vuoden 2007 alusta määräysvaltuudet metsäresurssista siirtyvät Venäjän federaation subjekteille. Sen vuoksi on luotava toimenpidejärjestelmä, jolla taataan raaka-aineen saanti yrityksille, jotka investoivat jalostusaloille.

Meidän ministeriömme yhdessä taloudellisen kehityksen ja kaupan ministeriön kanssa on laatimassa tarvittavia korjauksia metsälakiin.

Viimeisenä haluaisin sanoa, että metsänkäytön kulttuuri Venäjän federaatiossa on elvytettävä. Maallamme on valtavat metsävarat, joita voidaan käyttää talouden eri aloilla. Me kaikki tiedämme, että Venäjällä on ammoisista ajoista rakennettu puutaloja, nyt puuta ei juurikaan käytetä asuntorakentamisessa. Kun taas USA:ssa yli 80 prosenttia käyttöönotettavista asunnoista on rakennettu puusta, Venäjällä tämä luku on enintään 5 prosenttia. Sitä paitsi puutalot ovat huomattavasti halvempia ja terveellisempiä ihmiselle. Venäjällä toteutettava puutalojen rakennushanke voitaisiin kytkeä kansalliseen asuntoprojektiin. Sitä paitsi yli-ikäistä puuta ja metsäteollisuusjätettä voidaan käyttää ympäristöystävällisen ja erittäin kannattavan polttoaineen tuotannossa. Tällaisen puuenergian hinta on 50 prosenttia alhaisempi kuin kaasuenergia. Puunkäyttö energiataloudessa voitaisiin kytkeä osaksi asumis- ja kunnallispalvelujen uudistusohjelmaa.

Esitykseni lopuksi totean, että metsäteollisuuden ongelmien ratkaisu riippuu koko joukosta eri ministerioita ja hallinnonaloja: luonnonvaraministeriöstä (metsä resurssina), teollisuus- ja energiaministeriöstä (uusien jalostuslaitosten rakentaminen), liikenneministeriöstä (infrastruktuurin rakentaminen), talouskehitysministeriöstä (suotuisten taloudellisten edellytysten luominen). Asianosaisten hallinnonalojen toiminnan koordinoinnin voisi järjestää sopivan federaation tavoiteohjelman kautta.

Jos luetellut toimenpiteet toteutetaan menestyksekkäästi, me voimme lisätä Venäjän metsäsektorilta saatavaa hyötyä 2–3 -kertaisesti, luoda lisää työpaikkoja maan vaikeapääsyisille ja harvaan asutuille alueille. Yksinkertaisesti saamme enemmän irti maamme metsistä.

Kiitos.

V. PUTIN: Kiitos. Olkaa hyvä, Vladimir Aleksandrovitsh

Vladimir TORLOPOV,

Komin tasavallan päämies:

Arvoisa Venäjän federaation presidentti Vladimir Vladimirovitsh! Arvoisat hallituksen jäsenet!
Arvoisat kollegat!

Sallikaa minun toivottaa teidät tervetulleiksi pohjoiseen metsäiseen ja aurinkoiseen Komin tasavaltaan ja kiittää teitä, Vladimir Vladimirovitsh siitä, että olette tullut meidän vieraaksemme, tämä ei ole ensimmäinen kerta teille, mutta ensimmäistä kertaa koko historian aikana valtion päämies on käymässä Komin maaperällä Syktyvkarin kaupungissa. Tämä on merkille pantavaa myös siksi, että me juhlimme tänä vuonna 85-vuotiaasta tasavaltaa.

Sallikaa minun tutustuttaa teidät metsäkompleksin tilaan ja tulevaisuuden kehitysnäkymiin.

Komin tasavalta on tänä päivänä yksi Venäjän pitkälle kehittyneistä alueista. Metsät ovat tasavallan valtaisa ja uusiutuva rikkaus. Vuonna 2005 metsä-, puunjalostus- sekä selluloosa- ja paperiteollisuuden osuus oli 22,5 miljardia ruplaa eli 25 prosenttia koko tasavallan tuottamista tavaroista. Tasavallan budjetin muodostajana ne ovat toisella sijalla. Yksi kolmasosa teollisuustuotannon työntekijöistä työskentelee metsälalla. Viimeisen sadan vuoden aikana Komin alueella on korjattu n.1,5 miljardia kuutiometriä puuta, samalla puuvarat ovat lisääntyneet.

Viime vuosina tasavallan alueella on korjattu noin 7 miljoonaa kuutiota puuta vuodessa, vuotuinen laskennallinen hakkuualue on 26,4 miljoonaa kuutiometriä, josta teollisuusmetsien osuus on 15 miljoonaa kuutiometriä.

Kartalta näette, miten tasavallan puutavara jakautuu piireittäin (raion), tummalla on merkitty tulevaisuuden kannalta merkittävimmät teollisuuskäyttöön tarkoitettut alueet. Nykyinen metsätyömäärä Komissa määräytyy puunjalostuskapasiteetin mukaan. Me muuten olemme kenties yksi niistä muutamasta Venäjän alueesta, joista raakapuun vienti on enintään 1–1,5 prosenttia korjattavasta määrästä.

Seuraavassa taulukossa on joitakin Komin lukuja verrattuna Venäjän federaatioon. Kiinnittäkää huomiota, että meillä korjataan vuotuisesta hakkuumäärästä enemmän kuin keskimäärin muualla maassa, mutta tosi asiassa hyödyntäminen on heikkoa, mistä jo aiemmin puhuinkin. Tästä näkyy myös, että parhaat metsävarat ovat enimmäkseen kypsää ja ...muuten pääasiassa havupuustutuksia.

Seuraava käyrä osoittaa sen, mihin suuntaan puun syväjalostuksen kehitys on menossa. Näkee, että Venäjän ja ulkomaiden markkinoille toimitettavien vanerin, puulevyjen, pahvin ja paperin määrä on kasvanut 1,5–2 -kertaiseksi vuodesta 2000 vuoteen 2005.

Vuonna 2005 pitkälle jalostettujen tuotteiden osuus oli lähes 90 prosenttia koko puu- ja paperituotannosta. Itse asiassa tasavallan metsäteollisuuskompleksin rakenne alkaa olla lähellä Euroopan taloudellisesti kehittyneitä maita, joissa pääosa tavaratuotannosta on pitkälle jalostettua.

Metsäteollisuustuotteiden viennin osuus on kasvanut 19 prosentista (vuonna 1996) 40 prosenttiin vuonna 2005. Metsäalalle, kuten Viktor Petrovitsh jo sanoi, on muodostumassa suuria vertikaalisesti integroituneita holdingyhtiöitä, jotka hoitavat koko kierron metsänkorjuusta ja puunjalostuksesta metsätuotteiden myyntiin. Esimerkkinä tällaisesta yhtymästä Komissa on Mondi business paper – Syktyvkarskij LPK, jossa kävimme tänään. On muitakin holdingeja, joitakin niistä on mainittu taulukossa.

Haluan tässä yhteydessä todeta vain yhden seikan – ehkäpä tärkeimmän: tällaisten yhtymien puitteissa tuotannon ohjattavuus eri vaiheissa paranee, tulee mahdolliseksi jakaa uudelleen rahoitusvirrat, taata tuotantoprosessien pitkäaikainen suunnittelu, uudistaa metsänkorjuuyritysten perusvarat sekä ottaa käyttöön uutta tekniikkaa.

Tällaisten rakenteiden ansiosta alalle on viimeisen 6 vuoden aikana onnistuttu saamaan investointeja yli 13 miljardia ruplaa, joista kolmen viime vuoden aikana noin 10 miljardia ruplaa. Itse asiassa ne ovat tänä päivänä talouden tukitekiä ongelmallisissa kunnissa, turvaavat vakaat tulot työntekijöille ja tuloja budjettiin sekä vähentävät työttömyyttä.

Tässä yhteydessä en voi olla mainitsematta pienliiketoimintaa, jonka merkitys Komin tasavallan metsäteollisuudessa kasvaa. Annan yhden esimerkin. Pienliiketoiminnan osuus puun kokonaishakkuista tasavallassa on noussut 35:een ja sahatavaran tuotannossa 28 prosenttiin.

Viime vuosina on toteutettu perusteellisia muutoksia myös puunkorjuun alalla. Tasavallassa on tänä päivänä yli 150 monitoimikonetta, joiden avulla työntuottavuus on kasvanut 2,5-kertaiseksi, työvoimavaltaisuus on alentunut, työolot ovat parantuneet vastaamaan paremmin nykyajan vaatimuksia. Tavaralajikorjuulla saatu puun määrä oli 1,8 miljardia kuutiometriä eli 31 prosenttia koko puunkorjuumäärästä.

Vladimir Vladimirovitsh, tänään me kävimme Luzales-yrityksessä, joka on erä niistä yhtiöistä, joka korjaa 520 tuhatta kuutiometriä puuta vuodessa ja jossa tuottavuus yhtä työntekijää kohti on 1800 kuutiometriä, mikä vastaa yleismaailmallista tasoa.

Pari sanaa vielä eräästä tärkeästä asiasta, nimittäin metsien sertifiointista. Tasavalta on tänä päivänä ensimmäisellä sijalla metsäsertifiointissa. Tähän mennessä se tarkoittaa yli 2 miljoonaa hehtaaria eli noin 40 prosenttia Venäjän sertifioidusta metsävarannosta. Lähiaikoina on tulossa sertifikaatit yhteensä 1,2 hehtaarille. Ja sertifiointin valmistelutyö on käynnissä yhteensä noin 1,5 miljoonalle hehtaarille.

Ja metsäalan kehitystilan arvioinnin päätteeksi haluan sanoa, että olemme valmistelleet tasavallan metsäteollisuuskompleksin kehitysstrategian vuoteen 2015, jossa määritellään alan kehitystavoitteet, joiden tuloksena pitäisi saada luoduksi nykyaikainen kehittyvä ja tuottoisa metsäliiketoiminta.

Sitten ongelmista ja tehtävistä, jotka ovat suurimmaksi osaksi tyypillisiä myös muille subjekteille ja jotka on ratkaistava, jotta metsäteollisuuskompleksia voidaan kehittää edelleen. Maassa ei ole tarpeeksi puun syväjalostuskapasiteettia. Ja itse henkilökohtaisesti mainitsisin tässä ensisijaisena puun kemialliseen ja kemiallis-mekaaniseen syväjalostukseen liittyvien hankkeiden toteuttamisen, koska metsien lajirakenteesta keskimäärin noin 55 prosenttia on pienpuuta ja huonolaatuista puuta.

Mitä tulee Komiin, niin lähinnä Syktyvkarskij LPK pystyy tänä päivänä ottamaan vastaan vähän yli 3 miljardia kuutiometriä vuodessa...Muita suuria pienpuun jalostajia ei valitettavasti toistaiseksi ole. Se on tärkein tekijä, joka estää lisäämästä puunkorjuuta nykyisestä tasosta.

Mondi-yhtiön johto on ilmoittanut selluloosatehtaan rakentamishankkeen toteuttamisesta, jossa samalla peruskorjattaisiin nykyinen havupuusta tehtävän sulfaattiselluloosan tuotantoyksikkö. Sen tuottavuus olisi 3500 tonnia vuorokaudessa, kokonaiskustannus 1,2 miljardia euroa ja nimi Drakon (lohikäärme). Teille kerrottiin siitä lyhyesti. Pienpuuraaka-aineen käytön yhteismäärän pitäisi lisääntyä 9 miljoonaan kuutioon vuodessa, ja tasavallan puunkorjuumäärän kasvaa 15 miljoonaan kuutiometriin, ts. itse asiassa kaksinkertaiseksi.

Aieilmoitus selluloosatehtaan rakentamisesta on valmisteltu, meillä on meneillään neuvottelut Anglo-American -yhtiön johdon kanssa hankkeen toteutusehdoista. Hanke antaa kombinaatille mahdollisuuden lisätä selluloosatuotantoa kolminkertaisesti ja siitä tulisi suurin selluloosantuottaja maailmassa. Meillä on vielä kaksi suurta syväjalostuslaitoksen rakennushanketta.

Yleensä ottaen haluan sanoa, että mikä tahansa näistä hankkeista voisi toteutuessaan vauhdittaa erittäin tehokkaasti niin Komin tasavallan kuin koko Luoteis-Venäjän metsäkompleksin kehittymistä. Siksi meille ja Luoteis-Venäjän alueelle olisi tärkeää, että ehdotetut hankkeet pääsisivät federaation vuoteen 2015 ulottuvan puun syväjalostusta ja uusien metsäalueiden käyttöönottoa koskevassa tavoiteohjelmassa määriteltävien ensisijaisten kohteiden luetteloon.

Toinen vakava ongelma metsäteollisuuskompleksin kehittämisessä on metsäalueiden luoksepääsemättömyys liikenneinfrastruktuurin kehittymättömyyden tai puuttumisen vuoksi. Tässä meidän mielestämme pitää toimia seuraavasti. Tieverkostoa, ennen kaikkea yli 25–40 vuotta sitten rakennettuja siltoja ja ylikulkupaikkoja, on modernisoitava vastaamaan ajan vaatimuksia.

Esimerkiksi nykyinen autotieverkosto Komissa on rakennettu 6 tonnin akselipainolle, kuitenkin suuri osa tavarasta kuljetetaan tänä päivänä 10 tonnin autoilla ja jopa suuremmillakin.

Meidän kannaltamme olisi oikein, että federaation metsäautotieverkoston rakennusohjelma uusien tulevaisuuden kannalta merkittävien metsäalueiden käyttöönottamiseksi saataisiin toteutetuksi. Tässäkin on tärkeää, että metsäliiketoiminta on valmis osallistumaan ympäri vuoden toimivien metsäautoteiden

rakentamiseen. Tiedoksenne kerron, että esimerkiksi tasavallassa otetaan vuosittain käyttöön noin 150 km (*luvussa varmaan painovirhe*) teitä, joista vain 335 km on kestopäällystetty. Ja pelkästään nykyisten metsänkorjuumäärien tukemiseksi pitäisi rakentaa kolme kertaa enemmän kestopäällystettyjä teitä, koska puun keskimääräinen kuljetusmatka on kasvanut vuoden 1990-luvun alun 60 kilometristä 200–250 kilometriin tänä päivänä.

Vladimir Vladimirovitsh, keskityin kahteen mielestäni vakavaan ongelmaan, jotka jarruttavat tasavallan ja myös muun maan metsäteollisuuden kehittämistä. Meistä tuntuu, että monet metsäkompleksin ongelmat voisi kuitenkin ratkaista maan globaalien kehitysstrategian ja kansallisten projektien puitteissa. Esimerkiksi sellaisen tärkeän tehtävän puitteissa, kuten asuntojen saannin turvaaminen Venäjän kansalaisille, jonka voisi muotoilla seuraavasti: puuteknologioiden käyttö rakentamisessa saatetaan yleismaailmalliselle tasolle. Tarkoitan tietysti maailman kehittyneimpien maiden tasoa. Silloin olisi selvää, millaisia ratkaisuja valtio on velvollinen mitä pikimmin tekemään metsäkompleksin kehittämiseksi.

Ja lopuksi, niin kuin aina, Vladimir Vladimirovitsh, en voi olla sanomatta rahoituksesta. Johtuen lainsäädännön muutoksista, joista Juri Petrovitsh (*Trutnev*) puhui, suuri osa Venäjän metsistä siirtyy subjektien hallintaan. Käytännössä se tarkoittaa seuraavaa. Esimerkiksi Komin tasavallan valtioelinten metsätalouden hallintavaltuuksien toteuttamiseen vuonna 2007 on tulossa 135 miljoonaa ruplaa federaation budjetista, mikä muuten on vuoden 2006 tasoa, ja metsätalouden ylläpitämisen kulut ovat 330 miljoonaa ruplaa. Tänä päivänä erotus, 195 miljoonaa ruplaa, saadaan taloudellisesta toiminnasta, jonka uusi lainsäädäntö kieltää vuonna 2007.

Nousee kysymys, mistä etsiä lisärahaa, aika paljon rahaa, jottei valtuuksien siirtämisen tuloksen huononnettaisi työn laatua.

Me ehdotamme käsiteltäväksi ehdotukset siitä, että 50 prosenttia budjettiin tulevasta kantohinnasta menisi alueille ja uudessa laissa annettaisiin kuitenkin lupa metsätalouselimille harjoittaa liiketoimintaa.

Ja viimeiseksi. Pääteesit meidän kannaltamme katsottuna. Pitäisi varsin pikaisesti tehdä päätös metsälain hyväksymisestä. Ja mikä tärkeintä, olisi hyvä, jos lakiin tehtäisiin ne korjaukset, jotka todella mahdollistaisivat investointien saamisen ja puun syväjalostukseen tarvittavien edellytysten luomisen. Pitää määrätä toimeenpanovallan elin, joka on vastuussa federaation vuoteen 2015 ulottuvan puun syväjalostusta ja uusien metsäalueiden käyttöönottoa koskevan tavoiteohjelman toteutuksesta. On ratkaistava tullaussäätelyyn liittyvät asiat, tarkoitan tullimaksujen perumista metsäteollisuuskompleksin erikoislaitteille, joita ei vielä valmisteta Venäjällä, ja vientitullimaksujen kumoamista pitkälle jalostetuille tuotteille. On kehitettävä järjestelmä, jonka avulla voidaan lisätä sellaisten teknologioiden osuutta, jotka edistävät puun käyttöä rakentamisessa.

Kiitos.

V. PUTIN: Kiitos. Vain noin prosenttiko teiltä menee vientiin käsittelemätöntä puuta?

V. TORLOPOV: Korkeintaan 1–1,5 prosenttia.

V. PUTIN: Jos rautatietariffit olisivat alhaisemmat, olisi varmaan enemmänkin...

V. TORLOPOV: Piilee siinä luonnollisesti taloudellinenkin syy, ja meillä on yhteinen tie keskuksen kanssa, jonka varrella on sääntelykohteita, ja kaikki autot, jotka menevät sinne tai tulevat sieltä, katsotaan ja tarkastetaan tuotteet, jotka...

V: PUTIN: Viktor Borisovitsh tuntee hyvin kantohinta-asiat , hän on kertonut minulle useaan otteeseen tähän liittyvistä ongelmista.

Viktor HRISTENKO,

Venäjän federaation teollisuus- ja energiaministeri:

Vladimir Vladimirovitsh, olen ymmärtänyt, että kantohinta on yksi tärkeistä osatekijöistä, mitä tulee metsälakiin ja lainsäädäntöön siltä osin. Haluaisin ehkä kuitenkin sanoa muutaman sanan jalostuksesta, johon on kiinnitetty päähuomio. En tiedä, ovatko kuvat valmiina, mutta joka tapauksessa, vaikka eivät olisikaan, tuskin varmaankaan kannata toistaa sitä, mitä on jo sanottu. Joka tapauksessa tilannearvio on varsin selvä. Ehkä minä painotan olennaisia asioita itse tilanteesta ja teen heti muutaman ehdotuksen.

Jos puhutaan minkä tahansa asteisesta jalostuksesta (kuvat viisi ja kuusi), arvioidaan tämän päivän tilannetta, niin näkee, miten korjuun määrä on muuttunut vuodesta 1995 eli kymmenessä vuodessa ja miten jalostuksen määrä on muuttunut. Jos katsotaan prosenttilukuja, niin jalostus on kasvanut nopeammin kymmenessä vuodessa kuin puunkorjuu.

V. PUTIN: Sahatavara 26,5, ja 22,5 vuonna 2005.

V. HRISTENKO: Siihen halusinkin erityisesti kiinnittää huomiota.

V.PUTIN: Mihin me olemme menossa?

V. HRISTENKO: Lukuun ottamatta sahatavaraa, joka ei ole näissä tilastoissa.

Tässä mielessä, jos katsotaan sahatavaraa, niin tilanne vain pahenee. Jos tästä tuotantomäärästä vähennetään vienti ja lisätään lähes mitätön tuonti, niin Venäjän federaation sisämarkkinat ovat pienentyneet 10 vuodessa 2,5-kertaisesti, mikä ei tietenkään pidä paikkaansa. Ja on aivan ilmeistä, että näillä markkinoilla pääosuus on "harmailla" tuotteilla, jotka saadaan niistä laittomasti hakatuista 19 miljoonasta kuutiometristä (kansainvälisten asiantuntijoiden vaatimattomien arvioiden mukaan), joista Juri Petrovitsh (*Trutnev*) puhui. Mutta oli niin tai näin, jo maanteillä ajaessa on nähtävissä kaikenlaisen sahatavaran myyntimäärät, jotka ovat kaikkina näinä vuosina todellisuudessa kasvaneet. Ja tässä mielessä tämä sektori on luultavimmin siirtynyt yksityiskäytössä harmaaseen muotoon, ja jos puhutaan tällaisen puunjalostuksen kehittämistä, niin epäilemättä tärkein ja avainkysymys on asuntorakentaminen.

Kaiken kaikkiaan tilanne on sellainen, että pitää luoda sahatavaran kysyntää. Toistaiseksi meidän asuntotuotantomme kasvu ei ole vakaata, meillä ei ole mahdollisuutta tarjota tontteja. Sahatavaran jalostusaste ja... rakenteiden, ja niin edelleen, ja niin edelleen pysyy varsin alhaisena. Liike-elämä ei ole valmis investoimaan, jollei se näe todellista kysyntää.

Siinä suhteessa, jos asuntokehitysohjelmassa huomioidaan mahdollisuus kannustaa puutalotuotantoa, se voisi itsessään kannustaa tätä jalostuksen segmenttiä.

Jos siirrytään syvempään jalostukseen, niin kaikkien muiden sektoreiden osalta kasvu on varsin vakaata. Ja voidaan sanoa, että tämän päivän tuotantokapasiteetti on 85–100 -prosenttisesti käytössä. Sen vuoksi mikä tahansa muu jalostusmäärän kasvu vaatii uusia investointeja.

Investointien arvio tänä päivänä...LPK näytti tarkasti itse hanketta koskevat luvut...jos muistan oikein, se oli se toinen vaihtoehto, lisätä noin miljoonalla tonnilla selluloosan tuotantoa, 1150 miljoonaa euroa. Oliko se niin?

V. PUTIN: Rinat Anverovitsh kertoo myöhemmin.

V. HRISTENKO: Niin, 1150 miljoonaa euroa. Noin miljoonaa tonnia selluloosaa ja paperia – karkeasti miljardi euroa. Epäilemättä, jotta nämä investoinnit toteutuisivat, tarvitaan riskiarvio.

En aio puhua metsälaista oikeudellisena ympäristönä, joka eittämättä on tärkeä, jotta tällaisia päätöksiä voidaan tehdä. Lisään ehkä tähän muutamia oleellisia seikkoja.

Ensinnäkin. Mitä on jo tehty? Mitä hyväksyttiin aivan äskettäin, kirjaimellisesti 29. maaliskuuta? Asetus... tuontitullit teknologisille laitteille. Tässä 800 position luettelossa, jos oikein muistan, noin 100 positiota koskee metsäteollisuutta ja kaikenlaisia peruslaitteita.

Siellä tosin on pieni varaus, joka vastaa meidän lainsäädäntönormejamme yhdeksään kuukauteen nähden. Luulen, että on ehdottoman tärkeää heti tänä päivänä sanoa ääneen, että tästä varauksesta tulee varmasti yhdeksän kuukauden kuluttua pysyvä sääntö, koska muutoin kukaan ei voi edes ehtiä tilaamaan tarvittavia laitteita. En puhu siitä, että näiden laitteiden tuotantokykli kestää paljon kauemmin kuin yhdeksän kuukautta. Ja yhdeksän kuukautta on aika, joka on meidän on pakko ilmoittaa Euraasian talousyhteisön kumppaneittemme kanssa tehdyn lainsäädännön puitteissa. Mutta haluan vielä kerran korostaa, että tämä valtionlaitteiden tullimaksua koskevan säännön pitää olla pysyvä ja ymmärrettävä sekä liike-elämälle että meille. Minulla ei ole mitään epäilyksiä sen suhteen.

Toiseksi. Tuntuva kannustin investoinneille olisi, jos ilmoitettaisiin pitkälle jalostettujen tuotteiden vientitullit.

Kaikki ehdotukset on muotoiltu... Eli jotta me vertauskuvallisesti sanottuna kuormittamalla metsäteollisuuden raaka-ainesegmenttiä, raakapuuta, vapautuslogiikkaa seuraten vapauttaisimme pitkälle jalostetut tuotteet, koska muunlaista (paitsi fiskaalista) kuormaa ei ole. Eikä fiskaalinenkaan kuormitus ole riittävä johtuen monin osin pienistä määristä.

Korkealaatuisten, pitkälle jalostettujen tuotteiden vientiä täytyy ilman muuta tukea. Ja sen vuoksi me nyt tämän lisäksi ehdotamme, että viennin kannustamiseksi vientiluottotariffien, vientiluottokorkojen tukitoimia laajennetaan myös metsäteollisuuden pitkälle jalostettujen tuotteiden osalta.

Tänään on jo puhuttu paljon raakapuun vientimaksuista. Nyt on hyväksytty muutettu taksa, joka on 6,5 prosenttia, vähintään neljä euroa, se on kaksi kertaa korkeampi kuin aikaisempi. Samalla on jo tuotu esiin, että vuonna 2007 alkaen 1. heinäkuuta se voidaan korottaa 10 prosenttiin ja vastaavasti vähintään 6 euroon.

Luulen, että tässä olisi pitänyt yrittää mennä pidemmälle. Ja missä mielessä pidemmälle? Jotta tämä vaihtoehto, tämä aikataulu määriteltäisiin tuleviksi kolmeksi vuodeksi, jotta olisi aivan selvää, että tämä on määrätynlaista politiikkaa, josta on selkeästi ilmoitettu etukäteen.

Mutta samalla minusta tuntuu, tänään kun ajeltiin ja keskusteltiin, minusta tuntuu, että puun syväjalostuksen, teknisen jalostuksen kannustamiseksi voitaisiin soveltaa investointisopimusperiaatetta. Kun puuta käytetään suuriin hankkeisiin miljardilla dollarilla, jos puhutaan ... kun taas pienet levy- ja vanerihankkeet, talonrakentamiseen tarvittavien rakenteiden hankkeet, tällaisen hankkeen toteutuessa tietyssä ajassa ja tietyssä laajuudessa, saisi korvaukseksi etuoikeudet viedä tullitta tietyn määrän tietyssä ajassa raakapuuta siihen asti, kunnes tämä tuotanto käynnistyy.

V. PUTIN: He eivät harjoita raakapuun vientiä. Rinat Anverovitsh ei vie raakapuuta. Mihin hän sitä tarvitsee?

Rinat STARKOV:

OAo Mondi Business Paper Syktyvkarskij LPK:n pääjohtaja:

Se ei meidän alaamme.

V. PUTIN: Tietenkään tällainen etuoikeus ei ole heitä varten. Mihin he sitä tarvitsevat?

V. HRISTENKO: Luulen, että se on normi. Sitä paitsi Rinat Anverovitshin lisäksi alalla toimii muitakin.

V. PUTIN: No harjoittaako Svetlogorskin kombinaatti raakapuun vientiä? Ei myöskään. Tai Smushkin, harjoittaako hän?

Zahar SMUSHKIN,

ZAO Ilim Pulp Enterprisen hallituksen puheenjohtaja:

Kyllä, jonkin verran, mutta suurin osa menee tietysti jalostukseen.

V. PUTIN: No tietysti.

V. HRISTENKO: Minäpä selitän, miksi minusta tuntuu, että tässä on ajatusta.

Mitä varten tullimaksu tänä päivänä on olemassa ja miksi se nousee? Sitä varten, jotta toisaalta saataisiin lisätyksi puun saantia jalostukseen ja toisaalta asetettaisiin jonkinlaisia esteitä raakapuun viennille ulkomaille. Itse asiassa on kaksi mahdollisuutta: joko tämä puu lahoaa metsiin, jos meidän viranomaisemme vielä valvovat puun vientiä ja jos talous ei toimi puun vientitullin ollessa korkea, tai sitten puu menee jalostukseen, mutta jalostukseen se menee vain, jos jalostaja sijoittaa varoja ja investoi kehitystä... Yksinkertaisesti ei ole kapasiteettia tämän puun jalostukseen. Puunkorjaajat, joita on tänä päivänä 30 tuhatta, eivät itse pysty mitenkään vaikuttamaan jalostukseen tehtäviin investointeihin.

V. PUTIN: Aivan oikein, Viktor Borisovitsh. He eivät pysty vaikuttamaan jalostukseen. Mutta etuoikeus, josta te puhutte, eivät suuret jalostusyrietykset tarvitse sellaista etuoikeutta käsittelemättömän puun vientiin. Ne tarvitsevat muunlaisia mekanismeja, jotka tekisivät niiden liiketoiminnasta pysyvää, vakaata, ennustettavissa olevaa suhteessa valtioon, silloin nämä 30 tuhatta puunkorjaajaa pyrkisivät myymään näille yrityksille eivätkä veisi puuta rajalle, varsinkin kun rautatietariffit ovat korkeita. Mehän kävimme äsken yrityksessä. Siellä sanotaan: "Meidän kaikki varastomme ovat täpötäynnä, me ihan mielellämme antaisimme tänne, jos meillä olisi jalostusta. Auttakaa luomaan edellytykset jalostukselle täällä meillä Komissa". Voin vakuuttaa teille, että tilanne on samanlainen muillakin alueilla.

Jos te luotte joitakin etuoikeuksia raakapuun viennille, niillä ruvetaan tekemään kauppaa. Mennään näiden puunkorjaajien luo ja taas aletaan säätää "harmaita" kuvioita.

REPLIIKKI:...

V. PUTIN: Kuulkaahan, meitä ei olla vielä hyväksymässä WTO:hon, neuvotteluthan ovat vielä kesken. Miksi te oikein pelottelette WTO:lla? Käykää ensin neuvottelut loppuun Venäjälle sopivilla ehdoilla, sen jälkeen pelotelkaa meitä WTO:lla.

Kertokaa, olkaa hyvä, miten teidät päästetään valmistuotemarkkinoille? Millaisia ongelmia olette kohdanneet? Jotta German Oskarovich (*Gref*) ymmärtäisi, miten hänen tulee keskustella kollegoidensa kanssa näistä asioista.

R. STARKOV: Jos katsotaan yleensä maailman valmistuotemarkkinoita, niin kuva on varsin negatiivinen valkoisen paperin osalta, äärimmäisen negatiivinen, valtava tuotanto. Sen vuoksi me luonnollisesti näemme, että enää ei kilpailla hinnalla. Esiin tulee kysymys metsätuotteiden sertifiointista. Kysytään, millä tavalla nämä tuotteet on valkaistu, minkä teknologian avulla, kloorin vai jonkun muun. ISO-sertifikaatit, työsuojelusertifikaatit ja kasa muita byrokraattisia esteitä.

Käytännössä me olemme ne kaikki jo saaneet, lukuun ottamatta viimeistä, se on klooriton valkaisu. Saksan perheenemäntiä huolestuttaa kovasti, kuten tänään kerroin esimerkin, onko nämä tuotteet valkaistu kloorilla Venäjällä. Mielestäni se on absurdi perustelu, mutta kauppias, joka ostaa tätä paperia, käyttää sitä jatkuvasti.

German GREF,

Venäjän federaation kaupan ja taloudellisen kehityksen ministeri:

Asia ei ole niin. Kaikki se, mitä luettelitte. Itse asiassa on valtava määrä muita toimenpiteitä, joita käytetään, mutta kaikki teidän luettelemanne vastaa täysin kansainvälisen kaupan sääntöjä. Tässä ei ole minkäänlaisia ongelmia. Eikä kukaan estä nostamasta ympäristövaatimuksia ja muita standardeja omalle tuotannolle. Täysin normaalia. Silloin meidän pitää vain itse täyttää nämä vaatimukset.

R. STARKOV: Luonnollisesti. Se vie vain valtavasti aikaa ja rahaa keneltä tahansa venäläiseltä tuottajalta. Toisin sanoen me emme pysty toistaiseksi tekemään laadukkaasti.

G. GREF: Mutta myöntäkää, että ei pelkästään venäläiseltä vaan myös keltä tahansa tuottajalta maailmalla. Ero on vain siinä, että kaikki toimivat näiden sääntöjen mukaan, ml. myös itse kansalliset tuottajat. Jos ISO-sertifiointistandardi otetaan käyttöön, silloin kaikki tuotanto standardisoidaan.

P.PUTIN: Teidän tuotteenne, joita näytitte minulle, mikä nimi sillä on venäläisillä markkinoilla?

V. HRISTENKO: Snegurotska (lumityttö).

V. PUTIN: Snegurotshka. Miten se olisi huonompilaatuista kuin tuotteet, jotka myydään toisella merkillä tai vapaasti näillä markkinoilla?

R. STARKOV: Ei, se on aivan...

V. PUTIN: Vaatimukset ovat kuitenkin ihan toiset niille? Olenko ymmärtänyt oikein?

R. STARKOV: Vaatimukset ovat ihan toiset. Myönnän, että jokainen vaatimus on perusteltu. Kansainväliset pelisäännöt. Mutta valitettavasti koko läntinen maailma on ottanut ne käyttöönsä jo kymmeniä vuosia sitten, kun taas kaikki venäläiset tuottajat käyttävät valtavia määriä rahaa saadakseen tämän markkinan kiinni. Vastaavasti me emme yksinkertaisesti ehdi...

G GREF: Juuri sen vuoksi me haluamme tai emme halua noudattaa sääntöjä...kaikkien maiden pitää noudattaa näitä sääntöjä. Me voimme olla noudattamatta niitä, mutta me emme sitten pääse markkinoille, joka tapauksessa nämä säännöt toimivat jo.

V. PUTIN: Kuinka paljon te tarvitsette investointeja saavuttaaksenne nämä standardit?

R. STARKOV: Hyvä kysymys.

Periaatteessa olemme jo päässeet hyvin lähelle niitä. Tänä päivänä viimeinen toimituksista..., vaikka me nostamme koko ajan rimaa. Jos vielä kaksi vuotta sitten varsin...35 prosentille tuotteista me pystyimme saamaan sertifikaatin Venäläinen tuottaja...niin kaksi vuotta sitten hyväksyttiin pelisäännöt, sanottiin, että ei, nyt täytyy sertifioida 100 prosenttia tuotteista, kuitenkin toimitukset, joiden osalta nostettiin...Siis koko ajan, heti kun me alamme lähestyä rajaa yli ... Periaatteessa ne ovat normaalia kilpailu...(olisiko tässä ollut huono kuuluvuus?)

V. PUTIN: Ja erilaisten kannustimien käyttöä yksinkertaisesti vain kilpailussa.

R. STARKOV: Luulen, että meidän on vielä...

V. PUTIN: Hyvä on. Viktor Borisovitsh (*Hristenko*) puhui vientimaksujen nollauksesta pitkälle jalostetuille tuotteille. Olkaa hyvä. Viktor Borisovitsh selittääköön, mistä on kysymys, mitä hän tarkoitti.

V. HRISTENKO: On vielä joitakin positioita, joiden osalta niitä ei ole kumottu, siellä on kartonki- ja paperituotteet, ehdotukset on valmisteltu, pitää vain hoitaa asia teknisesti. Ideologista vastustusta sen suhteen ei ole.

V. TOROPLOV: Kartonkilaatikot ja sahatavara.

V. HRISTENKO: Ei, vaan nyt minä puhun korkean luokan tuotteista.

Mihail MOTORIN,

Venäjän federaation finanssiministeriön vero- ja tullitariffiosaston johtaja:

German Oskrovitsh (*Gref*) ei ollut viimeisimmässä komission kokouksessa, jossa käsiteltiin juuri näitä asioita. On tehty päätös vientitullien poistamisesta paperiteollisuuden tuotteille.

V. HRISTENKO: Tarvitaan ainoastaan hallituksen asetus.

M. MOTORIN: Jäljellä on kirjaimellisesti enää arvopuulajit ja niistä tehdyt tuotteet, käytännössä kaikilta muilta ne on poistettu.

B. PUTIN: Ja sitten tästä käsittelemättömän puun maksujen nostamisen aikataulusta.

G. GREF: Me olemme hyväksyneet kaksi vaihetta: toinen niistä, 6,5 prosenttia ja 4 euroa, on jo otettu käyttöön (aiemmin 2,5 euroa, nyt 4, ts. olemme nostaneet lähes 1,5-kertaisesti). Ja komissiossa on tehty päätös, että heti 1. heinäkuuta 2007 otetaan käyttöön 10 prosenttia ja 6 euroa.

Periaatteessa voidaan tietysti ajatella vielä muutaman vaiheen ottamista vaikkapa vuoteen 2010 mennessä. Meidän arviomme mukaan me voisimme nostaa 20 prosenttiin suunnilleen vuoteen 2010 mennessä.

V. PUTIN: Tiedätkö, minä pyydän anteeksi, me kiristämme kiristämistämme kohoavilla maksuilla puunkorjaajia, mutta rautatie-, sähkö-, poltto- ja voiteluainemaksut kasvavat, me jatkamme niiden kiristämistä ja nostamme tariffeja yhä korkeammalle. Mutta jalostusongelmasta tulee heille yhä kärjistyneempi. Sen vuoksi pitää tehdä kaikki sen eteen, että rahaa olisi edullista sijoittaa jalostukseen, että luotaisiin edellytykset sille.

Viktor Borisovitsh (*Hristenko*) puhui mm. tullien poistosta tuotaville laitteille, sanoi, että 400 tai 300 positiosta tietty määrä liittyy käsittelemäämme alaan. Mutta onko kukaan katsonut huolella niitä positioita, jotka tarvitaan uuden puunjalostuskapasiteetin perustamiseen? Onko asiaa tutkittu, kun näitä päätöksiä on tehty?

B. HRISTENKO: Totta kai on tutkittu. Sitähän voi kysyä kollegoilta.

V. PUTIN: Kysytäänpä heiltä. Kollegat, olkaa hyvät. Onko huomautettavaa?

Z. MUSHKIN: Kun kerran olemme siirtyneet tällaiseen yleiseen keskusteluun, niin haluaisin kuitenkin sanoa yhden asian. Kun kerran nyt tutkimme jalostuksen syventämistä ja lisäämistä, niin täytyy ymmärtää, että meidän pitää tuottaa vain sellaisia tuotteita, jotka me voimme myydä markkinoilla, muita tuotteita ei yksinkertaisesti ole järkeä tuottaa. Siinä mielessä ne esimerkit, joita aiemmin esitettiin muista maista, eivät ehkä ole erityisen käyttökelpoisia meille yhdestä syystä. Täytyy katsoa totuutta silmiin: meillä selluloosa- ja paperituotteiden kulutus on henkeä kohti 18 kiloa, USA:ssa se on 230 kiloa. Tosin viimeisten viiden vuoden aikana tämä kulutus on kasvanut 1,5-kertaisesti. Se on erittäin hyvä suunta. Sen vuoksi me emme voi valmistaa sisämarkkinoille tarpeeksi tuotteita. Koska meidän struktuurimme on tämän sektorin suurin, tosin emme ole... kuten kollegat Syktyvkarista, siis meidän on pakko todeta, että me teemme käytännössä kaikki tuotteet vientiin, tarkoittaen pahvia ja selluloosaa ja sahatavaraa ja vaneria ja monia muita tuotteita. Ja tässä asiassa te olette täysin oikeassa, Vladimir Vladimirovitsh, meidän kompastuskivemme on se samainen tietariffi. Käytännössä tariffi määrittää meidän kuljetussäteemme. Viimeisten viiden vuoden aikana rautatietariffi on noussut 2,5-kertaisesti, ja sahatavaran viennissä sen osuus on tänä päivänä jo 50 prosenttia, jopa enemmänkin. Olen vakuuttunut, että seuraavana vuonna se tekee sahatavaran viennistä ylipäänsä kannattamatonta.

Tänä päivänä on ihan pakko olla samaa mieltä Viktor Borisovitshin (*Hristenkon*) kanssa, sahatavaraa ei yksinkertaisesti kannata tuottaa, koska kannattavuus on 7 prosenttia, mikä tietysti on alhaisempi kuin inflaatio.

Sitä paitsi on vielä katsottava niitä makrotaloudellisia olosuhteita, joissa me elämme. Inflaatio on meillä tänä päivänä noin 10–12 prosenttia, me olemme vientiin suuntautunut ala, ja ruplan vahvistuessa se luonnollisesti johtaa tuotantohinnan jyrkkään nousuun. Meillä tuottavuus, itse asiassa, meidän alamme kiinnostavuus perustuu ei vain metsän määrään vaan myös hintaan.

Meillä viimeisten neljän vuoden aikana tuotantohinta ... Me korjaamme 7,5 miljoonaa kuutiometriä puuta. Kolme vuotta sitten tuotantohinta oli 14, nyt 28 dollaria.

Luulen, että rautatietariffit ovat sellainen globaali uhka, joka eittämättä pitää ratkaista. Tietysti monopoliasema tällä alalla johtaa edelleen samaan suuntaan. Saattaa olla, että ehdotus tuntuu radikaalilta, mutta jos vaikka tässä vaiheessa siirryttäisiin jonkinlaiseen regressiiviseen menetelmään – mitä enemmän kuljetat, sen halvempaa se olisi. Tästäkään emme toistaiseksi pystyneet sopimaan.

Näin ollen jos tämä koko ongelma jaetaan kolmeen osaan – metsänhoito, metsänuusiminen ja mekaaninen jalostus ja selluloosa- ja paperituotanto, suotuisin tilanne meillä lienee ensimmäisellä jo

kolmannella sektorilla. Kyllä, ilman muuta metsälaki täytyy hyväksyä, vaikka kirjaimellisesti muutaman sanan haluaisin sanoa tästä aiheesta, me näemme siellä seuraavanlaisia uhkia.

Ensiksi. Se sisältää sellaista tietoa tai ehdotuksia, että kantohinta pitää maksaa kerralla itse huutokaupan aikana, mikä luonnollisesti kuormittaa meitä erittäin paljon finanssimielessä. Nyt maksu on hajautettu ja suoritetaan neljännesvuosittain. Näin ei voi olla, asia täytyy tietysti korjata, toivottavasti.

Ja toiseksi, itse huutokauppa- tai kilpailuprosessi, sitä ei ole vielä tarkasti kirjoitettu, me olemme kaikki liberaalisti huutokaupan kannalla, mutta se saattaa kuitenkin johtaa kantohinnan nousuun. Tänä päivänä se on varsin alhainen, sen tuotantohinnassa puun osuus on 10 prosenttia, mutta jos se nousee, siitä tulee mielestämme meille taakka. Pääasiassa me kaikki tiedämme, että metsälakiin on tehty yli 1000, siellä on jo 2000 korjausta, 1500 korjausta, ja sitä on hoitamassa tarpeeksi ihmisiä. Me luulemme, että siitä selvittää. Mutta eittämättä asiaan olisi toivottavaa panna vauhtia.

Selluloosan ja paperin tuotannon kannalta tilanne kehittyi mielestämme suotuisasti, ainakin meidän koko kapasiteettimme on toiminut 100-prosenttisesti jo viisi vuotta. Ja meistä tuntuu, että ainut suuri markkina on Kiina, joka nyt kehittyi. Me olemme siellä ilmoittaneet uuden kapasiteetin rakentamisesta, noin 500 tuhatta tonnia lähimmän kolmen vuoden aikana. Kotimaan markkinoilla on muotoutumassa hyvin suotuisat edellytykset: virallisten tietojen mukaan meidän markkinamme kasvavat 10 prosenttia vuodessa.

Mitä sitten tulee mekaaniseen jalostukseen, yhdyn täysin Hristenkon mielipiteeseen, niillä tuotteilla ei ole tällä hetkellä minkäänlaista tulevaisuutta. Täytyy katsoa totuutta silmiin yhdestä yksinkertaisesta syystä. Kukaan ei takaa kysyntää näille tuotteille.

Siis jos me puhumme kansallisesta projektista – asunnoista, ja tietysti puurakentamisesta, on se vähintäänkin vaihtoehto elementtitalonrakentamiselle, koska se on tyypillistä kaupungeille, joissa maa on kallista ja täytyy rakentaa ylöspäin, niin puurakentamisen pitäisi mielestämme kiinnostaa. Tänä päivänä ei kuitenkaan ole tilaajaa, koska tilaaja on tavallinen ihminen, eivätkä hypoteekkimallit toimi. Ts. jos joku takaisi meille vaikkapa 60 prosentille kysynnän, uskon, että me ratkaisisimme asian hyvin nopeasti kahdessa kolmessa vuodessa, koska mekaanisen jalostuksen teknologia on yksinkertaista. Sitä ei voi verrata selluloosan ja paperin valmistusteknologiaan. Se voidaan tehdä heti ja hyvin nopeasti, varsinkin kun kaikki on valmiiksi suunniteltu, tavarat ovat tunnettuja. Ja on aivan selvää, että hyötypuun käyttö, esimerkiksi sahapuun käyttö selluloosan ja paperin tuotannossa on absurdia. Mutta olemme myös samaa mieltä siitä, että ei ole oikein sitä myöskään viedä. Siispä meillä on vain yksi ulospääsy – on etsittävä sisämarkkinat, joita ei ole siitä syystä, että ei ole kysyntää. Sen vuoksi tässä asiassa on tuettava ostajaa eikä tuottajaa, ts. taattava meille kysyntä.

No niin, minusta tuntuu, että tämän pohjalta voisi katsoa, mitä on tehtävissä.

V. PUTIN: Hyvä.

Sergei Mihailovitsh, tiedän, että teillä on tähän asiaan jotain sanottavaa.